

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 283/06-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. novembra 2006 v senáte zloženom z predsedu Alexandra Bröstla, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcu Jána Auxta v konaní o sťažnosti MUDr. A. P., G., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Nc 1015/02 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo MUDr. A. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Nc 1015/02 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Nc 1015/02 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. MUDr. A. P. n e p r i z n á v a finančné zadost'učinenie.

4. Okresný súd Košice II j e p o v i n n ý uhradiť MUDr. A. P. trovy konania v sume 10 238 Sk (slovom desaťtisícdeväťtridsaťosem slovenských korún) do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet jeho právnej zástupkyne advokátky JUDr. I. R., K.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. II. ÚS 283/06-17 z 13. septembra 2006 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť MUDr. A. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Nc 1015/02.

Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. 1 SprV/436/2006 doručeným ústavnému súdu 5. októbra 2006, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Po oboznámení sa s predloženou sťažnosťou, ako aj s napadnutým spisom tunajšieho súdu, v ktorom sú namietané priet'ahy v konaní, Vám predkladám nasledujúce

vyjadrenie zamerané na Vami položené otázky:

- spor nemožno hodnotiť ako právne náročný; skutkovú obťažnosť možno vidieť v podávaní rozsiahlych podaní účastníkov konania a opakovaných návrhoch na vydanie predbežných opatrení.

- chronológia procesných úkonov:

- návrh, v ktorom sťažovateľ má procesné postavenie odporcu, bol na tunajšom súde podaný dňa 9. 4. 2002.

- uznesením zo dňa 25. 9. 2002 bol maloletému dieťaťu ustanovený kolízny opatrovník, návrh bol zaslaný na vyjadrenie odporcovi a boli žiadané odpisy mzdových listov účastníkov konania.

- dňa 24. 10. 2002 podal sťažovateľ proti uzneseniu, ktorým bol ustanovený kolízny opatrovník, odvolanie. V dôsledku tejto skutočnosti sa spis v období od 31. 10. 2002 do 23. 4. 2003 nachádzal na Krajskom súde v Košiciach, ktorý ho vrátil s rozhodnutím, ktorým bolo uznesenie tunajšieho súdu potvrdené.

- dňa 27. 12. 2002 podala navrhovateľka návrh na vydanie predbežného opatrenia; dňa 9. 5. 2003 podal takýto návrh sťažovateľ.

- o oboch vyššie uvedených návrhoch bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 3. 6. 2003.

- dňa 27. 6. 2003 podal sťažovateľ proti uvedenému uzneseniu odvolanie.

- dňa 1. 7. 2003 bolo odvolanie sťažovateľa doručované navrhovateľke.

- dňa 23. 7. 2003 bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní Krajskému súdu v Košiciach, na ktorom sa nachádzal do 9. 10. 2003, kedy bol vrátený s rozhodnutím, ktorým bolo uznesenie čiastočne zmenené a čiastočne potvrdené.

- uznesením zo dňa 15. 12. 2003 bolo o návrhoch účastníkov konania na vydanie predbežných opatrení opätovne rozhodnuté.

- dňa 19. 1. 2004 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 6. 2. 2004.

- dňa 23. 1. 2004 podal sťažovateľ odvolanie proti uzneseniu zo dňa 15. 12. 2003.

- podaním zo dňa 4. 2. 2004 požiadala právna zástupkyňa sťažovateľa o odročenie pojednávania, určeného na 6. 2. 2004, z dôvodu práceneschopnosti sťažovateľa.

- pojednávanie dňa 6. 2. 2004 sa uskutočnilo a bolo odročené na neurčito.

- dňa 9. 2. 2004 podala odvolanie proti uzneseniu zo dňa 15. 12. 2003 navrhovateľka.

- v dôsledku podaných odvolaní bol spis dňa 23. 2. 2004 predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach.

- spis bol tunajšiemu súdu vrátený dňa 12. 3. 2004.

- dňa 23. 3. 2004 bol sťažovateľkou (správne sťažovateľom; pozn.) podaný ďalší návrh na vydanie predbežného opatrenia, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 29. 3. 2004.

- dňa 30. 4. 2004 bolo proti uzneseniu zo dňa 29. 3. 2004 podané odvolanie. Spis bol preto dňa 4. 5. 2004 predložený opäť Krajskému súdu v Košiciach.

- dňa 9. 6. 2004 bol spis vrátený tunajšiemu súdu s potvrdzujúcim uznesením.

- dňa 22. 7. 2004 podal sťažovateľ ďalší návrh na vydanie predbežného opatrenia, o ktorom bolo rozhodnuté 1. 8. 2004.

- dňa 27. 8. 2004 bolo podané proti uzneseniu odvolanie.

- v období od 7. 9. 2004 do 14. 10. 2004 sa spis opäť nachádzal v dôsledku podaného odvolania na Krajskom súde v Košiciach,

- dňa 18. 11. 2004 bolo určené pojednávanie na 14. 1. 2005.

- ďalšie pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, sa uskutočnilo 11. 3. 2005.

- dňa 7. 6. 2005 bolo sťažovateľom podané proti rozsudku odvolanie.

- dňa 21. 6. 2005 bol spis v dôsledku podaného odvolania predložený Krajskému súdu Košiciach.

- dňa 2. 8. 2005 bol spis vrátený Krajským súdom v Košiciach tunajšiemu súdu, nakoľko dňa 19. 7. 2005 podal sťažovateľ návrh na zmenu predbežného opatrenia.

- dňa 4. 8. 2005 bolo o návrhu zo dňa 19. 7. 2005 rozhodnuté, spis bol vrátený Krajskému súdu v Košiciach.

- dňa 27. 12. 2005 bol spis vrátený Krajským súdom v Košiciach s rozhodnutím, ktorým bol rozsudok tunajšieho súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.

- dňa 3. 1. 2006 bolo rozhodnutie odvolacieho súdu doručené účastníkom konania a bola žiadaná správa zo základnej školy, ktorú maloleté dieťa navštevuje.

- dňa 1. 2. 2006 predložila zákonná sudkyňa spis vyššej súdnej úradníčke na vypracovanie uznesenia o prerušení konania do doby vypracovania znaleckého posudku vo veci 15 C 202/03 (rozvodové konanie); uvedené uznesenie však vypracované nebolo.

- dňa 8. 8. 2006 bol do spisu založený znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný

v konaní 15 C 202/03.

- dňa 14. 8. 2006 bol určený termín pojednávania na deň 8. 11. 2006.

- dňa 28. 8. 2006 bolo sťažovateľom podané odvolanie proti uzneseniu zo dňa 4. 8. 2005, preto bol spis dňa 6. 9. 2006 predložený Krajskému súdu v Košiciach, na ktorom sa nachádza doposiaľ.

- zo spisu bolo zistené, že na pokyn zákonnej sudkyne malo byť konanie prerušené, avšak k vypracovaniu uznesenia o prerušení konania nedošlo.

- zo spisu neboli zistené prietahy spôsobené sťažovateľom.

- za súdom spôsobený prietah možno považovať obdobie od 3. 1. 2006 do 8. 8. 2006.

- posúdenie zbytočnosti prietahov ponechávam na zváženie ústavnému súdu.

- dĺžku predmetného konania ovplyvnila najmä skutočnosť opakovaného podávania návrhov na vydanie predbežných opatrení predovšetkým zo strany sťažovateľa a následné podávanie odvolaní proti vydaným rozhodnutiam, v dôsledku ktorých musel byť spis predkladaný na rozhodnutie odvolaciemu súdu. (...)

Kedže predmetný spis sa v súčasnosti nachádza na Krajskom súde v Košiciach, nie je možné Vám ho zaslať v prílohe k tomuto vyjadreniu, ale Vám bude doručený po jeho vrátení Krajským súdom v Košiciach, resp. po uskutočnenom pojednávaní, ktoré je vytýčené na deň 8. 11. 2006 (podľa dátumu, kedy bude spis z odvolacieho súdu vrátený).“

Rovnaké skutočnosti, ktoré uviedol okresný súd, zistil aj ústavný súd z previerky obsahu spisu okresného súdu, ktorú vykonal 26. októbra 2006 na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „krajský súd“).

Právna zástupkyňa sťažovateľa sa k stanovisku okresného súdu vyjadrila podaním z 12. októbra 2006, v ktorom okrem iného uviedla:

«Konanie, ktorého predmetom je úprava práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu, trvá k dnešnému dňu 4 roky a 6 mesiacov a doposiaľ nie je právoplatne skončené.

Sťažovateľ nesúhlasí s názorom vyjadreným Okresným súdom Košice II, že za súdom spôsobený prietah možno považovať len obdobie od 3. 1. 2006 do 8. 8. 2006.

Sťažovateľ vychádzajúc z chronológie úkonov v konaní uvedenej samotným súdom, ako aj obsiahnutým v jeho sťažnosti, považuje za potrebné poukázať na to, že v predmetnom

konaní dochádzalo k prietahom od jeho počiatku.

Predovšetkým je nepochopiteľné a nezdôvodniteľné, prečo bol taký základný jednoduchý úkon, ktorý súd vykonáva tým, že vyplní príslušné údaje na štandardizovanom tlačive ako je ustanovenie kolízneho opatrovníka mal. dieťaťa a zaslanie návrhu na vyjadrenie sťažovateľovi, zabral súdu viac než 5 mesiacov.

Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 6. 2. 2004, teda rok a 10 mesiacov po podaní návrhu. Ďalšie pojednávanie v tejto veci sa uskutočnilo 11. 3. 2005, teda po viac než roku.

Sťažovateľ poukazuje na to, že napriek tomu, že ustanovenie O. s. p. ukladá súdu povinnosť rozsudok týkajúci sa mal. detí vyhotoviť a odoslať do 10 dní odo dňa jeho vyhlásenia, rozsudok súdu vyhlásený dňa 11. 3. 2005 bol jeho právnej zástupkyňi doručený dňa 20. 5. 2005, teda po 70 dňoch od jeho vyhlásenia.

Sťažovateľ poukazuje na to, že odo dňa, že od 27. 12. 2005 neurobil okresný súd v predmetnej veci žiaden úkon.

Sťažovateľ len na okraj poznamenáva, pretože táto okolnosť nie je predmetom sťažnosti, že o tom, že súd rozhodol o jeho návrhu na zmenu predbežného opatrenia zo dňa 19. 7. 2005 uznesením zo dňa 4. 8. 2005 sa dozvedel len z listu, ktorým predseda Okresného súdu Košice II odpovedal na jeho sťažnosť na prietahy v konaní, a až po tom, čo na základe uvedenej informácie právna zástupkyňa nahliadla do spisu, jej bolo toto uznesenie zo dňa 4. 5. 2005 dňa 14. 8. 2006 doručené.

Táto okolnosť charakterizuje postup súdu v predmetnom konaní.

Sťažovateľ považuje argument súdu, že konanie je komplikované rozsiahlymi podaniami účastníkov za irelevantný, pretože súd neuvádza, čím obsah alebo rozsiahlosť týchto podaní ovplyvnili dĺžku alebo postup súdu.

Sťažovateľ poukazuje na to, že celé obdobie v konaní odo dňa 11. 3. 2005 až do nariadenia pojednávania na deň 8. 11. 2006 možno považovať za obdobie prietahov, a to tak z dôvodu, že krajský súd zrušil rozsudok súdu I. stupňa zo dňa 11. 3. 2005 z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu, ako aj z dôvodu, že po vrátení veci odvolacím súdom súd nevykonal žiaden úkon. Krajský súd v Košiciach vo svojom zrušujúcom uznesení vytkol súdu I. stupňa, že neprihliadal na dôkazy a tvrdenia predkladané sťažovateľom, preto celé toto obdobie možno pričítať na ťarchu súdu.

Ďalším argumentom súdu odôvodňujúcim dĺžku konania je podávanie návrhov na predbežné opatrenia účastníkmi a odvolaní proti rozhodnutiu súdu o týchto návrhoch. Sťažovateľ už v sťažnosti poukázal na skutočnosť, že nečinnosť súdu I. stupňa vo veci samej si všimol aj odvolací súd, keď v uznesení zo dňa 21. 5. 2004 konštatoval, že je v záujme maloletého, aby súd prvého stupňa vo veci samej už vykonával efektívne procesné úkony a to aj za situácie, že musí rozhodovať o opakovaných návrhoch rodičov na vydanie predbežných opatrení.

Ústavný súd SR v obdobnej veci v konaní sp. zn. IV. ÚS 206/03 v náleze zo dňa 17. 3. 2004 vyslovil názor:

„Vo väzbe na rozhodovanie o návrhoch vo veci predbežných opatrení vyslovuje ústavný súd názor, že konanie o týchto návrhoch v okolnostiach prípadu neobmedzovalo výraznejším spôsobom možnosť plynulého postupu okresného súdu. V súvislosti s odvolacími konaniami vo veci predbežných opatrení mohol okresný súd so zreteľom na predmet konania a jeho povinnú starostlivosť o maloletých zväziť možnosť ponechať si tie časti spisu, ktoré neboli nevyhnutné na konanie o odvolaní, prípadne vytvoriť pre odvolací súd zberný spis a inak ďalej vo veci konať bez ohľadu na odvolacie konanie proti nemeritórnym rozhodnutiam, akými sú aj uznesenia o predbežnom opatrení. Takýto postup je zvlášť dôležitý v konaniach súdu o starostlivosti o maloletých, možno ho vyvodiť aj z viacerých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (najmä § 6, § 100, § 17 ods. 1).“
(...)

V predmetnej veci nemožno súdu priznať ani to, že vo veci konal, pretože za štyri roky a 6 mesiacov vykonal vo veci dve pojednávania a rozhodol spôsobom, ktorý odvolací súd vyhodnotil ako nesprávny pre nedostatočné zistenie skutkového stavu. Sťažovateľ podotýka, že zistenie skutkového stavu vo veciach starostlivosti o maloletých nie je závislé od dôkazov navrhovaných účastníkmi. V predmetnej veci však súd I. stupňa napriek tomu, že sťažovateľ dôkazy navrhoval, tieto nevykonal a zaťažil svoje rozhodnutie touto vadou.

Vzhľadom na vyššie uvedené považuje sťažovateľ svoju sťažnosť za opodstatnenú, navrhuje, aby ústavný súd jej v rozsahu, v ktorom bola prijatá na ďalšie konanie vyhovel, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 70. 000,- Sk, zakázal Okresnému súdu Košice II pokračovať v porušovaní jeho právach a priznal mu náhradu trov konania vo výške 10. 332,- Sk...»

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...“.

Sťažovateľ zároveň namietal aj porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého „Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...“.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ (napr. IV. ÚS 59/03), pričom „tento účel možno dosiahnuť zásadne až právoplatným rozhodnutím. Nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná“ (II. ÚS 157/02, I. ÚS 76/03). K vytvoreniu „stavu právnej istoty preto dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“ (napr. III. ÚS 127/03).

Preto je základnou povinnosťou súdu a sudcu zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu. Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, I. ÚS 54/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. Predmetom konania pred okresným súdom je úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, podľa názoru ústavného súdu nejde o konanie, ktoré je právne zložitá. Na doterajšiu dĺžku konania mali určitý vplyv opakované návrhy rodičov maloletého dieťaťa na nariadenie predbežných opatrení a podávanie odvolaní proti týmto rozhodnutiam, tak ako na to poukázal okresný súd vo svojom vyjadrení, ale ústavný súd konštatuje, že pri účinnejšom a dôraznejšom postupe okresného súdu sa mohlo konanie vo veci samej urýchliť. Z hľadiska povahy veci ide pritom o takú vec, ktorá si vyžaduje mimoriadnu pozornosť aj pokiaľ ide o rýchlosť konania.

2. V konaní o sťažnosti namietajúcej porušenie označených práv ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na prietáchoch konania podieľal sťažovateľ. Ústavný súd z obsahu súdneho spisu nezistil, že by sa sťažovateľ výrazným spôsobom

podieľal na zbytočných priet'ahoch v konaní pred okresným súdom. Ani okresný súd vo svojom vyjadrení k s'ťažnosti nepoukázal na to, že by sa s'ťažovateľ podieľal na priet'ahoch v konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Nc 1015/02. Zistil, že okresný súd bol nečinný bez akejkoľvek zákonnej prekážky už od 9. apríla 2002, keď bol okresnému súdu doručený návrh na začatie konania, do 25. septembra 2002, keď ustanovil maloletému dieťaťu kolízneho opatrovníka (nečinnosť viac ako 5 mesiacov) a v období od 3. januára 2006, keď okresný súd doručoval rozhodnutie krajského súdu účastníkom a požiadal o správu zo základnej školy, do 14. augusta 2006, keď určil termín pojednávania na 8. november 2006 (nečinnosť viac ako 7 mesiacov).

Ústavný súd ďalej zistil, že činnosť okresného súdu bola i nesústredená, o čom svedčí najmä to, že prvé pojednávanie vo veci okresný súd nariadil až po takmer 21 mesiacoch od podania návrhu (19. január 2004) a tiež to, že nevypracoval uznesenie o prerušení konania. Hoci okresný súd 11. marca 2005 vo veci rozhodol rozsudkom, jeho rozhodnutie bolo zrušené odvolacím súdom z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu, teda do dnešného dňa stav právnej neistoty odstránený nebol.

Okresný súd v rámci konania síce rozhodoval o troch návrhoch s'ťažovateľa na nariadenie predbežných opatrení, ale tieto skutočnosti ústavný súd podrobne nevyhodnocoval, pretože s'ťažovateľ v s'ťažnosti nenamietal porušenie jeho označených práv vo vzťahu k rozhodovaniu okresného súdu o jeho návrhoch na vydanie predbežných opatrení. Ústavný súd opierajúc sa o svoju judikatúru však k tomu poznamenáva, že také procesné návrhy sú procesným právom účastníka konania, ale nemôžu byť dôvodom pre nekonanie v merite veci (podobne napr. IV. ÚS 111/03, II. ÚS 52/06), ako to bolo zistené v predmetnom konaní.

Ústavný súd pri hodnotení postupu okresného súdu bral do úvahy predovšetkým povahu predmetnej veci týkajúcej sa ochrany záujmov maloletého dieťaťa a jeho neistého

osobného statusu, ktorá si vo všeobecnosti vyžaduje postup súdu s osobitnou starostlivosťou v súlade s rozhodovaním Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. H. v. Spojené kráľovstvo z 8. júla 1987) a judikatúru ústavného súdu (m. m. II. ÚS 33/99, I. ÚS 53/02, IV. ÚS 59/03, II. ÚS 52/06). Povaha tohto konania preto podmieňovala chápanie zbytočných priet'ahov v prísnejšom meradle.

Vychádzajúc z týchto skutkových poznatkov ústavný súd dospel k záveru, že okresný súd v doterajšom priebehu posudzovaného konania vedeného pod sp. zn. 23 Nc 1015/02 porušil základné právo s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, prikázal mu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných priet'ahov v súlade s normami Občianskeho súdneho poriadku [§ 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde].

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa čl. 127 ods. 1 ústavy boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Z citovaného textu ústavy a zákona o ústavnom súde vyplýva, že ústavný súd môže, avšak nemusí priznať primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd považoval v tomto prípade konanie a nález ústavného súdu, najmä výrok o porušení základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj výrok, ktorým prikázal okresnému súdu v predmetnej veci konať bez zbytočných priet'ahov, a výrok o úhrade trov konania za dostatočnú ochranu

označených práv sťažovateľa. Preto rozhodol, že sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie, ktoré si uplatnil v sume 70 000 Sk, nepriznáva.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom advokátkou JUDr. I. R. Úhradu priznal za tri úkony právnej služby v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Ústavný súd pri priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2005, ktorá bola 16 381 Sk. Úhrada bola priznaná v celkovej sume 10 238 Sk (za 3 úkony po 2 730 Sk, k tomu 19 % DPH v sume 1 556,10 Sk a 3 x 164 Sk režijný paušál), pretože právna zástupkyňa je platiteľkou dane z pridanej hodnoty.

Úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2006